

Velika praksa

Rođen sam 24. listopada 1987. godine u Uskoplju, Bosna i Hercegovina. Djetinjstvo sam proveo u Uskoplju gdje sam pohađao osnovnu i srednju školu. Već sam od malih nogu sanjao da ću jednoga dana postati veterinar, pa je tako i odluka o upisu na Veterinarski fakultet bila jednostavna i jasna.

Fakultet sam upisao 2006. godine u Zagrebu. Kažu da je svaki početak težak, tako ni moj nije bio lak. Naime, samo preseljenje u drugi grad, drugu državu, odvajanje od obitelji bilo je stresno razdoblje. Srećom, brzo sam se prilagodio. Sprijateljio sam se s ljudima koji su bili u istoj poziciji kao i ja, zajedno smo učili, zajedno se zabavljali. Priključio sam se nogometnoj ekipi Veterinarskoga fakulteta s kojom sam sudjelovao na sportskim natjecanjima – Humanijadi. Također, na nagovor prijatelja pridružio sam se

i IVSA-i, a bio sam član i nekoliko udruga koje su djelovale izvan fakulteta. Uza sve te aktivnosti približio se i kraj studiranja. Praksu sam odradio u Veterinarskoj stanici Vrbovec, a Veterinarski fakultet završio sam 2014. godine.

Ubrzo nakon završetka fakulteta zaposlio sam se u Veterinarskoj ambulanti Gospić. S obzirom na to da sam se već pri kraju fakulteta opredijelio za veliku praksu, odlučio sam otići u Gospić jer je Lika jedno od rijetkih područja gdje se velika praksa još donekle održala u svom izvornom obliku. Iako sam mislio da će Lika biti samo privremena stanica, ispalo je drugačije – pet godina kasnije još sam tu. Također, mislio sam da ću uvijek raditi veliku praksu, ali s vremenom sam se nekako zaljubio i u malu praksu. Tako sam 2016. godine odlučio upisati poslijediplomski stručni studij Veterinarska kirurgija, anesteziologija, oftalmologija i stomatologija. I evo, sad radim i veliku i malu praksu, i pri tome uživam – radim ono što volim, a još me za to i plaćaju!

Moj radni dan započinje u sedam sati. Ujutro se okupljamo i dogovaramo o raspodjeli posla. U ambulanti imamo šest doktora veterinarske medicine, a od toga smo nas četvorica terenski veterinari. Radno je vrijeme od 7 do 14 sati, a kad smo dežurni, dostupni smo od 0 do 24 za svoje klijente. U danima kad sam dežuran obavljam sve slučajeve za koje primim poziv (kurativa), dok kolege koji te dane nisu dežurni obavljaju naređene mjere zaštite životinja od zaraznih i nametničkih bolesti te ostale poslove. Od propisanih mjera na terenu Veterinarske ambulante Gospić najzastupljenije su uzorkovanje krvi preživača na brucelozu, cijepljenje pasa protiv bjesnoće, cijepljenje preživača protiv bolesti plavog jezika te ostale mjere koje su u nešto manjem opsegu. Što se tiče životinja u velikoj praksi, najzastupljenije su krave i ovce, dok konji i svinje zauzimaju manji dio. Moj se radni dan gotovo uvijek razlikuje od prethodnoga, tim više što radim i veliku i malu praksu. Katkad u istom danu imam primjerice ovariohisterektomiju mačke u ambulanti, čim to obavim idem na

Slika 1. Slobodno vrijeme

teren pedesetak kilometara dalje, gdje me dočeka puerperalna pareza, zatim odlazim umjetno osjemeniti kravu, pa se vraćam u ambulantu sanirati ozljede koje je lovački pas zadobio od divlje svinje itd. Dakle, nema rutine, svaki je dan priča za sebe. Na kraju radnoga dana, kad završim sa svim terenskim obvezama, dolazim natrag u ambulantu te rješavam ostatak administracije kako bi uzorci stigli u određeni laboratorij te unosim provedena cijepljenja u jedinstveni registar domaćih životinja (vetIs) i jedinstveni registar kućnih ljubimaca (Lysacan).

Dežurstva su uvijek naporna i napeta, ali i uzbudljiva i izazovna, uvijek te dočeka nešto novo i specifično. Zbog velikog terena te sve manjeg broja ljudi, te zato i sve manje životinja, velik dio vremena provodim u automobilu vozeći se od mjesta jedne intervencije do druge. Također, vrlo se često zna ju dogoditi i pozivi u kasne noćne sate koji vas izvuku iz topline vašega kreveta. Primjerice, imao sam slučaj kad sam primio poziv u dva sata ujutro, a radilo se o kravi. Bio je potreban carski rez, i radio sam na -15°C u majici kratkih rukava. Doma sam se vratio oko šest sati, a od sedam počinje novi radni dan. No sve je to u opisu ovoga posla, kojeg, unatoč katkad teškim uvjetima, ne bih mijenjao ni za što.

Kako sam već spomenuo, broj je velikih životinja u opadanju, ali zato se broj kućnih ljubimaca povećava iz dana u dan. I sam imam jednoga, ne

Slika 2. Uzgoj goveda u sustavu krava – tele. Ovaj je način uzgoja goveda sve popularniji u Lici, ali i u cijeloj Hrvatskoj.

Slika 3. Uzgoj ovaca u Lici temelji se prije svega na prodaji janjadi, a vrlo malo na proizvodnji mlijeka

Slika 4. Carski rez kod krmače crne slavonske pasmine

samo ljubimca nego i prijatelja, bostonskog terijera. Ime mu je Johnny i ima tri godine.

Studentima, budućim kolegama, poručio bih

Slika 5. Carski rez krave u kasnim noćnim satima na -15 °C

da iskoriste priliku gdje god i kad god im se pruži, u obliku volontiranja i sl., da steknu uvid u srž veterine. Katkad nije dovoljno imati najbolje ocjene i naučiti sve napamet, važno je učiti s razumijevanjem i vidjeti što više stvarnih slučajeva na terenu (iz ambulanate) jer teorija i praksa sasvim su različite stvari i samo radom i upornošću mogu se steći potrebna znanja i vještine. Posao nije lak, uvjeti nisu uvijek najpovoljniji, ali onima koji zbilja vole ono što rade, trud će se na kraju isplatiti. Zato stisnite zube, nikad ne odustajte i sretno!

Ivan Arežina, dr. med. vet.

44th World Small Animal Veterinary Association Congress & 71st Canadian Veterinary Medical Association Convention

16-19 July, 2019
Toronto, Canada

SEE YU AT

